

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

καὶ θῶκον οἰκοδομήσεται, ἂν ἔχητε νοῦν,
μᾶλλον δὲ καὶ συνέδριον. ὦ τάλας ἐγώ·
ἐπηρεασμὸς τὸ κακὸν εἶναι μοι δοκεῖ.

Σω.

οὐ τοῦ τυχόντος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πόνου
τουτὶ τὸ πρᾶγμα <γ'>, ἀλλὰ συντονωτέρου·

180

πρόδηλόν ἐστιν. ἄρ' ἐγὼ πορεύσομαι
ἐπὶ τὸν Γέταν τὸν τοῦ πατρός; νῆ τοὺς θεοὺς,
ἔγωγ'. ἔχει <τι> διάπυρον καὶ πραγμάτων
ἐμπειρὸς ἐστι παντοδαπῶν· τὸ δύσκολον
τούτου δ' ἐκείνος <τάχος> ἀπώσεται, οἶδ' ἐγώ.

185

τὸ μὲν χρόνον γὰρ ἐμποεῖν τῷ πράγματι
ἀποδοκιμάζω· πόλλ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
γένοιτ' ἂν. ἀλλὰ τὴν θύραν πέπληχέ τις.

ΘΥΓΑΤΗΡ

οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.

τί νῦν ποιήσω; τὸν κάδον γὰρ ἢ τροφὸς
ἰμῶσ' ἀφήκεν εἰς τὸ φρέαρ.

190

Σω.

ὦ Ζεῦ πάτερ

καὶ Φοῖβε Παιάν, ὦ Διοσκούρω φίλ[ω,
κάλ<λ>ους ἀμάχου.

(Θυγ.)

θερμὸν <δ'> ὕδωρ πρ[οσέταξέ μοι
ποιεῖν ὁ πάπας ἐξιῶν.

